

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

XII. Argvmentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

RESPONDEO Nego minorem, quia in terra conuersione seu penitentia utrumque debemus affirmare, & quod datur remissio propter mediatorem, & simul uiuiscimus per filium, dato Spiritu sancto ex ecclesi voce Euangelij. Et quanquam inueni natus fidei doctorem debet, non nouitatem in nobis, tamen simul in veritate doctorem sentit hanc consolacionem, iuxta hec dicta: Iustificati fidei patrem habemus. Item: Clamamus abba pater. Et recte inquit Augustinus: Credens si ut credere scilicet in doloribus sentiens consolorem,

D e hoc argumento non solum aduersarij dimicant, sed etiam mente apud se se querunt, an Deo placeant, cum sentiant istud, nec sentiant illustres motus laetitia in Deo. Et Umbeldius iubat pias mentes his clamoribus: Ideo statuas te hilaresse quia sentis in te Deum habitare, te habere ingentes munera in Deo. Sic abducit homines a conspectu mediatoris, & a propriae, ad nouitatem propriam. C O N T R A H A S I MAGINAMUS neautem hic uetus ordo: Cum dolores non sunt similari in portentia corda intueantur non uitores in nobis, sed mediatores in celo ostensum, & cogitatione scriptae promissionis se sustentant, & hanc se uoci Euangelij debere assentiri, & non querere alias illusiones. Hoc cum faciunt: experiuntur consolacionem. Et que hoc dilectionem inter confessionem Philosophicam & fidem. Sequitur afflentientiam in Philosophia. Ut medicus expertus inziberet alii afflentientium, postea hoc affirmit. Sed in diuina consolatione prius afflentientum est uerbo externo, deinde sequitur tensus consolatorius. Hec in ueris exercitijs paenitentiae & invocationis discendi sunt.

XII. ARGUMENTVM.

Remittere & remittetur nobis.

Ergo nostra condonatio meretur remissionem peccatum.

RESPONDEO Nego consequiam, quia fallacia est non causa ut causa. Quia in illo dicto prior pars est preceptum legge, et posterior pars est consequia: Nostra contritus est necessario ergo est causa remissionis. Et perspicua est refutatio de hoc dicto. Quia si cogitandum esset, proper nostram condonationem dicimus remissionem, fieret incerta reconciliatio. Quia nam enim concubinae pugnant odij, tamē aliqua cicatrix seu imbecillitas in nobis manet.

H AEC SIMPLEX responsio congruit ad multa dicta, in quibus ipsa concilio paenitentiae proponitur, deinde promissio, ut apud Daniel: Libera te a peccatis iniustia & elemosynis erga pauperes, & ac fanatio delictorum tuorum. Prior pars praecipit emendationem, nec tantum loquitur de elemosynis, sed de conversione ma-

mitia præcepta; id est, agnoscas verum Deum, qui se patescit in Isra. & promisit remissionem propter venturum Dominum, &c. Deinde & gubernatio tua iulta, non sis crudelis contra capiuvam Ecclesiæ Dei. Sic intelligatur concio regia de magnis rebus, & de nostra iustificatione. Postea promissio consideretur de remissione peccatorum, & de reconciliatione hominis Ethnici, & polluti horribili idonum. Nec dubium est ab ipso Daniele hanc promissionem copiose enarratam esse, & regi dictum esse, cur datur promissio, per quem ethnizator iustitia & vita æterna, & promissionem fide accipiantur. Eadem responsio est ad concionem Iesaiæ 1. Definite male facta & peccata vestra sunt ut coccinum, eritis candidi ut nix.

XIII. ARGUMENTVM.

Maxima virtus maxime iustificat,
Dicitio est maxima virtus,
Ergo maxime iustificat.

RESPONDEO. Concedo totum argumentum de iusticia legis. Sed quia non habemus integrum iusticiam legis, Euangeliū mentionem de alia, & docet imputari credenti iusticiam propter reditorem. Hec est simplex & vera responsio, quæ prolixius explicari potest, si quis postulat. Ac sciendum est, longe aliud esse, loqui de collatione virtutum inter se, aliud de remissione peccatorum, & reconciliatione coram Deo.

XIV. ARGUMENTVM.

Sivis in vitam ingredi serua mandata,
Ego & fieri lex potest, & bona opera meretur vitam æternam;
RESPONDENS obreuerit: Intellige, serua mandata, scilicet comprehendendo Euangelium. Nam Christus sialis est legis. Ac semper legibus dictis necesse est addere vocem Euangeliū, quod docet fide reconciliari hominem, & simul incoari obedienciam, accepto Spiritu sancto, & placere incoamatam obedientiam, propter mediatorem, etiamsi languida & infirma est. Hæc est πίστις expressa est, Rom. 8. Idem quia vnde dictum Pauli: Militia bonam militiam, retinens fidem & vitam conscientiam. Hinc non sequitur, legi satisfieri in hac vita, quia vox Euangeliū expresse dicit: Sensus carnis non est suoditus legi, ne potest quidem subdi. Ac non sequitur, Bona opera esse meam vitæ æternæ, quia fides prælucens gratis accipit propter mediatorem remissionem peccatorum, & hereditatem vitæ æternæ.

XV. ARGUMENTVM.

Qui non diligit, manet in morte,
Ergo non sola fide sumus iusti.

RESPONDEO. Nego consequentiam, quia est fallacia à non causa ut causa. Et si enim verissimum est, dilectionem esse in conuersio-